

Protagonistes **Xavier Febrés** Escriptor i periodista

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 20 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15518 - AVUI / Any XLII. Núm. 14388 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

NACIONAL. Planes 4 a 8

Un any i vuit mesos d'inhabilitació

Dura condemna del TSJC a la mesa del Parlament de l'1-O per desobediència

Barrufet, Corominas, Guinó i Simó, inhabilitats, i Mireia Boya, absoluta

La sentència aplanar el camí per a una **querrel·la de la fiscalia contra Torrent**

Mireia Boya, Ramona Barrufet, Anna Simó, Lluís Corominas i Lluís Guinó, a la porta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ■ JUANMA RAMOS

La fiscalia vol presó per a dos regidors del PSC

El govern vol posar fi al 'botellón' de nit

No descarta el toc de queda, tot i que insisteix que ara no està sobre la taula

Decreta el tancament de les botigues 24 hores entre les 10 de la nit i les 7 del matí

Protesta i mobilitzacions de les perruqueries i el sector dels casaments

NACIONAL. Planes 10-12

Mil morts cada any a Barcelona a causa de la contaminació

La pol·lució va provocar 525 casos d'asma infantil a la ciutat el 2019

NACIONAL. Plana 14

L'ESPORTIU

El Barça s'estrena en la Champions contra el Ferencváros

Primer test de l'equip de Koeman a Europa, després de la desfeta contra el Bayern

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Cuminal

Per encertar-la, política!

A Catalunya tenim epidemiòlegs molt bons. I tenim una epidèmia. La seva opinió és importantíssima i la seva tasca, encara més, però la política no la poden fer els metges. El que sí que també han de fer els metges, només faltaria, és criticar els polítics si ho consideren oportú.

Per fer front a una epidèmia necessitem epidemiòlegs, però per gestionar la societat el que fa falta és la política. I sembla que algunes decisions que s'han pres darrerament no tenen en compte el conjunt. Per exemple, tancar els restaurants de l'Alta Ribagorça no sembla encertat. Salvar vides és molt important. No enviar les futures generacions a la misèria, també; perquè està demostrat que la pobresa provoca mortalitat, que és, precisament, el que es vol evitar. Aquí és on rau la dificultat i la grandesa de la política: decidir bé pel conjunt i pel futur.

La tercera onada de crisi, després de la salut i l'economia, serà la de model de ciutat. Tots els locals que ocupen bars, restaurants i botigues de tota la vida seran substituïts pel que decideixin els grans fons d'inversió i capital estranger, que en seran els nous propietaris.

El savi doctor Martí Boada explicava, ja fa anys, d'una manera molt clara i sense necessitat de *power point*, què és la sostenibilitat. Deia que "la sostenibilitat consisteix a no posar la gallina a l'olla si tens previst menjar ous durant la resta de l'any". No ho hauríem d'oblidar. Fa la impressió que alguns demanen que es posi la gallina a l'olla. Són els mateixos que exigiran truita per tot l'any. Necessitem polítics de projecte. Dels que no volen fer callar els crítics. Dels que pensem en el futur del país i no en el seu propi futur, ni en les properes eleccions.

EDITORIAL

Un Parlament sota amenaça

■ La sentència del TSJC que condemna a 20 mesos d'inhabilitació quatre membres de la mesa del Parlament per haver permès la tramitació d'iniciatives parlamentàries, com ara les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica, que desoïen resolucions del Tribunal Constitucional, és un exemple més de com d'emordassada està a l'Estat espanyol la democràcia. La sentència blinda penalment la capacitat del TC de dir a un Parlament de quines qüestions no pot ni tan sols parlar o discutir. El TC sempre ha complert la seva missió de jutjar 'a posteriori' la constitucionalitat de les lleis i els decrets derivats de l'activitat dels governs i parlaments, i fins i tot ha portat aquesta fiscalitza-

ció a l'absurd d'anul·lar declaracions polítiques del Parlament que no tenien cap efecte jurídic. No obstant això, el full de ruta sobiranista i la majoria absoluta de l'independentisme al Parlament van convidar el govern del PP a canviar les regles del joc, perquè el TC pogués actuar preventivament i, d'aquesta manera, limitar la capacitat d'acció democràtica del Parlament i el govern.

Quan un tribunal pot dir a un parlament de què pot parlar, quina llei no pot tramitar o quina declaració no pot votar és evident que s'està desvirtuant la funció de qualsevol parlament, alhora que s'estan mutilant aspectes fonamentals en democràcia

com ara la legitimitat de la cambra per representar políticament la voluntat dels seus ciutadans o l'essència mateixa del parlamentarisme, que consagra la capacitat de parlar i plantejar iniciatives sobre qualsevol qüestió que afecti la societat a la qual representa, sense la coacció que significa l'amenaça penal. La sentència del TSJC, en fi, és un pèssim precedent per a la construcció democràtica a l'Estat espanyol i també és una fuetada més de la repressió de l'Estat contra Catalunya pel fet de voler exercir el dret a decidir el seu futur polític; la quarta després de les condemnes a presó de nou polítics i líders socials per l'1-O i les inhabilitacions dels presidents Artur Mas i Quim Torra.

La foto

El repte de Mart. Imatge d'una maqueta de Nüwa, una ciutat sostenible al planeta Mart, ideada i dissenyada per un equip internacional liderat per investigadors de la UPC ■ ACN

La frase del dia

Mireia Boya

EXDIPUTADA DE LA CUP

“La irregularitat democràtica és que l'advertiment il·legítim del TC hagi comportat presos, preses, exiliats i exiliades polítiques”

De set en set

Som xerrameca de vermut a la terrassa. Som mirades furtives al desconegut en divendres noctàmbuls. Som infusió de capvespre fred al centre cívic, l'únic bar en quilòmetres. Som cafè de mig matí per tancar aquell tema de feina que ens fa anar de corcoll. Som taula riallera per sopar amb els amics. I d'aniversari amb la família, per dir-nos tot allò que ja sabem però que és imprescindible.

El virus torna a escanyar relacions, negocis, professions i vides, tot aprofundint en la solitud d'aquesta tardor trista i angoixant. Està apostant fort: les xifres de morts i contagis són les pitjors des del febrer en mig planeta, i

Fiscalitat de resistència

Eva Pomares

encara queda per veure'n l'impacte final de la primera onada a l'Amèrica Llatina. L'evolució de la pandèmia és lluny de ser previsible, perquè no coneixem prou la bèstia i depèn de factors com ara el compliment de les mesures preventives. Sense vacuna encara, ens queden alguns anys de sobreviure en aquest estat d'estira-i-arronsa amb la Covid-19. Passat el primer xoc de finals de febrer, tots els governs han treballat amb la mirada posada en el mitjà termini; una gestió enfocada a resistir, articulant mesures d'ajut per pal·liar els danys. La restauració queda colpejada no tan sols pels tancaaments, sinó pel col·lapse del turisme

estranger a Barcelona i a la costa, un sector sobredimensionat. Necessiten com a mínim una suspensió d'impostos. És també de justícia: no hi ha activitat per ordre governativa. Ho demana la Generalitat al govern espanyol, que inexplicablement no es vol endeutar usant tot el crèdit ofert per la UE. Deute, sí. I què? Millor deixar caure autònoms i pimes? A banda de passar la pilota política a l'altra costat de la plaça, l'alcalde Colau ha de començar a assumir responsabilitats, tot suspent taxes municipals. Som barra de bar i taula de restaurant. I algun dia, quan aquest desert s'acabi, volem poder tornar-hi. I a fer-nos la manicura, també.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

I així, de què coi es pot parlar?

No és només que quatre membres de la mesa del Parlament hagin estat condemnats per un delictes de desobediència a un any i vuit mesos d'inhabilitació (ep, i a pagar 30.000 euros): no s'oblidin que van ser processats per un presumpte delictes d'organització criminal. Si en una democràcia una mesa del Parlament pot ser processada per organització criminal (per organització criminal!), ni que després l'hagin absolt, ja ho diu tot. I que després condemnin cinc dels seus membres per desobediència, encara més. Ho saben, al TSJC, que l'origen de la paraula Parlament ve de *parlar*? I si al Parlament no es pot parlar d'autodeterminació, del rei, de dret a decidir i de no sé quantes coses més, de què coi es pot parlar? De què serveix un Parlament on no es pot parlar? Ah, sí, em diran que serveix per aprovar lleis que no tinguin res a veure ni amb el rei, ni amb el rei

“Ni això, Mireia Boya. Ni pensar-hi, no es pot, en la independència

emèrit, ni amb la independència, ni amb res que tingui a veure amb aquests temes. En la independència hi podem pensar, deia ahir Mireia Boya, però no la podem tramitar. Ni això, Mireia. O no se'n recorden, del fiscal aquest que pretén “reeducar” els presos perquè pensem com pensen? Ni pensar-hi, no es pot, en la independència. Llavors, per a què coi serveix el Parlament? Per aprovar lleis, em diran. És clar. Quines? La

de desnonaments i pobresa energètica, que el TC va suspendre? La d'igualtat de gènere, també suspesa? Per parlar del canvi climàtic? Dels horaris comercials? Per fer una llei de consultes populars? Per fer-ne una sobre l'acció exterior del govern? Per crear un impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit? Per fer una llei sobre voluntats digitals? Per reformar el Codi Civil de Catalunya? Per legislar sobre temes audiovisuals? Res. Totes al Constitucional, suspeses o anul·lades. Hi acabaran anant a fer petar la xerrada, al Parlament. Ahir a JxCat, ERC i els comuns se'ls va acudir dir que al Parlament es podria debatre una possible proposta de llei d'amnistia per dur-la al Congrés, que és allà –ai las!– on decideixen de veritat. La socialista Eva Granados es va afanyar a dir que ara no toca, parlar d'aquest tema al Parlament. Ni que fos per això, Eva, per parlar, el Parlament!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Els parcs substitueixen bars i restaurants

■ A les muntanyes, les carreteres van a vessar, els aparcaments són plens i hi ha cues per fer excursions. Anar a buscar bolets ara és el que al seu moment va representar sortir a córrer en la desescalada posterior al confinament. Tots eren corredors. Ara tots són boletaires. I ara, a aquesta massificació rural, s'hi afegeix la que han experimentat els parcs de la ciutat després del tancament de bars i restaurants. Tot i les peticions d'evitar la mobilitat, aquests espais s'han omplert de gent fent pícnic aquest cap de setmana. Molts han aprofitat les parades ambulants de menjar per després quedar-se als parcs a dinar a l'aire lliure, acció que està prohibida temporalment. Això ha portat els Mossos a desallotjar un centenar de persones dels parcs per incompliment de mesures. De què serveix tancar bars i restaurants, doncs? El que va suposar una dura mesura per evitar el contacte social haurà estat un maldecap per a tota la gent que ha quedat sense feina o en situacions laborals i de vida precàries, però, per desgràcia, no sembla el remei.

Siguem responsables, per molt que no agradi: ara toca quedar-se a casa.

CLÀUDIA RIERA
Barcelona

M'espero a contestar-li

■ Divendres passat vaig trobar un article a Instagram en què es definia com a “políticament incorrecte” un article en què es parlava de com l'amor ha passat a ser un tabú i el sexe ha deixat de ser-ho. Curiós, veritat?

El que més em va sorprendre és que es pot afirmar que aquesta urticària al compromís dels més joves ara no sols compta amb la primera joventut, sinó que s'estén més enllà dels 30. El conegut “rotllo d'una nit”. Què opinen si els dic que s'ha desvalorat la dedicació a les relacions en la societat actual? I és que en el fons tots sabem que les millors coses d'aquesta vida requereixen temps i dedicació, que les relacions són un treball més, la qual cosa per a molts suposa una tasca més en les seves atapeïdes agendes, a més de l'abandonament de la seva pròpia closca. Apreciats lectors, benvinguts a l'era del “jo per sempre”.

PAULA GRANADA
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Puig Previsibles i acomodats

Anar a la natura, al bosc, als espais naturals, així en genèric i en teoria, no està prohibit ni és perillós. Quin és el problema, doncs? Que som previsibles, poc originals i un punt acomodats. Volem respirar aire pur, però, a més, que hi hagi bon aparcament, zones de pícnic, senyalització, camins adequats, que sigui idíl·lic i conegut. Ep, i que quedi bé a les fotos d'Instagram! I què acaba passant? Que anem tots a parar pràcticament allà mateix. Gaudir de la natura, de la muntanya, dels espais naturals, del bosc, és possible en temps de Covid. De bosc i de natura en tenim pràcticament a cada poble, arreu del territori. No són fagedes protegides, ni parcs naturals, ni reserves de la biosfera. Són boscos de pins o alzines de tota la vida. Potser no estan senyalitzats ni tenen una gran història al darrere. Però són ideals per anar a estirar les cames,

La diversió dels caps de setmana no pot ser la mateixa que abans

respirar una mica d'aire pur, i jugar amb la mainada collint pinyes i castanyes. Unes hores per desconnectar i cap a casa. Sense multituds. I fins i tot sols! El problema és que no acabem d'assumir que la diversió i la desconexió dels caps de setmana ja no pot ser la d'abans. Que la socialització l'hem de deixar unes setmanes de banda. Que passar el dia a fora no toca davant la segona onada d'una crisi sanitària d'aquestes dimensions. Que tot tornarà. Però ara no.

Les cares de la notícia

PORTAVELU CAMPANYA DE SUPORT ALS SÍNDICS DE L'1-O

Maria Rosa Bayà Suport als síndics

A pocs dies de la sentència del judici als síndics de l'1-O, cal destacar la feina del col·lectiu format per professors, personal i estudiants universitaris que fa mesos que denuncia la persecució i vulneració dels drets dels cinc professors jutjats per haver fet la seva feina.

FISCAL EN CAP DE BARCELONA

Concepción Talón La represàlia continua

La fiscalia continua la seva croada en relació amb el procés sobiranista català. L'últim exemple és la petició de 3 anys de presó per als membres del consistori de Pineda que van fer saber als policies allotjats allà per reprimir el referèndum que no eren benvinguts.

EXPRESIDENT DE BOLÍVIA

Evo Morales Victòria moral

L'aclaparadora victòria dels partidaris de l'expresident bolivià en les eleccions presidencials suposaran el retorn de l'esquerra al poder, però sobretot qüestionen les acusacions de frau electoral que van motivar el 2019 la renúncia de Morales i el seu exili.

Nacional

Demanen presó per l'1-0 per a dos edils del PSC

La fiscalia en vol tres anys per haver instat dos hotels de Pineda a fer fora els agents l'endemà

Les botigues de 24 hores hauran de tancar de nit

El govern prohibeix que puguin obrir de 22 a 07 h per evitar el consum nocturn d'alcohol al carrer

POLÍTICA SENTÈNCIA DE LA MESA DEL PARLAMENT

Castigats per desobediència "obstinada"

FET El TSJC condemna els exdiputats independentistes de la mesa del Parlament a vint mesos d'inhabilitació i una multa de 30.000 euros **MÉS** Els acusa de desobeir els requeriments del TC de manera "contumaç, persistent i recalcitrant" i absol Boya

Emma Ansola
BARCELONA

La inviolabilitat parlamentària està limitada per les lleis mateixes, les resolucions polítiques no són meres declaracions formals, ja que són susceptibles de produir efectes jurídics, i les resolucions i requeriments del Constitucional cap als membres de la mesa del Parlament per aturar qualsevol activitat relacionada amb els postulats declarats inconstitucionals van ser "clares, precises i fermes".

A grans trets, aquestes són les principals raons per les quals el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va sentenciar ahir, sense distincions, els exdiputats Lluís Corominas, Anna Simó, Ramona Barrufet i Lluís Guinó a un any i vuit mesos d'inhabilitació per a càrrec públic i una multa de 30.000 euros cadascun per un delictes de desobediència manifestament "contumaç, obstinada, recalcitrant i persistent". El tribunal absol l'exdiputada Mireia Boya, que també estava acusada de desobediència per haver impulsat l'aprovació de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica. La sentència li reconeix la seva

participació, però conclou que no va ser advertida nominalment pel Constitucional i que, pel seu càrrec de presidenta del grup anticapitalista al Parlament, no tenia capacitat d'intervenció per impedir la tramitació de les lleis.

Les defenses dels acusats estudien ara si presentar-hi recurs davant el Suprem, per la qual cosa la sentència encara podria

El TSJC assenyalava que es van vulnerar els drets de l'oposició

trigar a ser efectiva. Malgrat això, però, dels quatre acusats, només Guinó continua com a diputat i, a més a més, és alcalde de Besalú, per la qual cosa la Junta Electoral Central ja en podria demanar la inhabilitació com va fer amb el president Quim Torra per un delictes també de desobediència.

La sentència dels magistrats és força contundent a l'hora de descriure el delictes de desobediència, que consideren del tot provat, i, a més a més, amb un comportament reiterat per part dels acusats des que es va enviar el pri-

mer requeriment, el 2015.

Inviolabilitat

■ La sentència rebutja un dels arguments a què els advocats apel·laven per a la defensa dels acusats: la inviolabilitat parlamentària dels diputats. La sentència assenyalava que la inviolabilitat "no amplia la seva protecció a actes intencionats de rebuig de les decisions del Tribunal Constitucional". A més a més, argumenten que això no violenta l'autonomia parlamentària, ja que no pot servir com a raó per no fer cas del compliment de les resolucions del TC ni perquè "la cambra s'atribueixi la potestat de vulnerar l'ordre constitucional". Tampoc compromet el dret de participació dels representants polítics, ja que, pel fet de ser-ho, estan sotmesos a la Constitució.

Desobediència

■ Segons la sentència, els llavors membres de la mesa van propiciar sistemàticament l'admissió a tràmit de diverses iniciatives parlamentàries que "constituïen una clara i progressiva extralimitació de les competències" assignades al Parlament de Catalunya. També assenyalava que va existir una "clara vulne-

ració dels drets fonamentals" dels diputats d'altres grups parlamentaris que eren minoria.

No és política

■ La sentència també inclou un rebuig dels postulats de la defensa en què s'assenyalava la deslegitimació del TC per la seva conversió en òrgan "polític" per la manera com són elegits els magistrats i

"L'objectiu polític era lícit, però no ho era la manera d'aconseguir-lo"

pel contingut de les seves resolucions. El tribunal rebutja de nou aquests postulats assenyalant que el TC, "fent gala d'un didacticisme i una prudència encomiables", va explicar als acusats a través de totes les seves resolucions al llarg del 2015 i el 2017 que "el seu plantejament polític era legítim, però que l'havien de sotmetre al compliment de les normes de revisió de la Constitució", diu la sentència. "L'objectiu polític dels acusats era lícit, però no ho era la manera amb què pretenien aconseguir-lo", manifesten els jutges per

La condemna del TSJC als membres de la mesa de la XI legislatura

rebutjar un interès polític de la justícia. Per contra, el TC va actuar amb resolucions que estaven dins de les "seves competències i amb tots els formats legals i preceptius", i amb advertències molt detallades del que podria ocórrer als acusats en cas que no fessin cas dels requeriments, que eren "clars, precisos i fermes", defensen els magistrats en la sentència que es va donar a conèixer ahir.

La sentència, de 166 pàgines, dedica espai a l'activitat parlamentària que es va desenvolupar al llarg dels dies 6 i 7 de setembre, durant l'aprovació de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica, que van suposar una alteració de l'ordre del

dia del ple per poder-les votar. Tot i que els magistrats admeten la legalitat de l'alteració de l'ordre del dia per temes excepcionals, sí que assenyalen com a principals culpables els membres de la mesa del Parlament per haver acceptat a tràmit els textos legals que van arribar al ple, un tràmit "imprescindible" si el que es volia era aprovar-los. Però, a més a més, el procediment escollit per la majoria de la mesa tenia "la finalitat de limitar i dificultar la reacció dels diputats discrepants" i "retardar la resposta del TC, així com intentar descarregar de responsabilitat els integrants de la mesa i diluir-la entre els integrants del ple", assenyalava la sentència.

L'APUNT

Que els parin els peus!

Òscar Palau

Algú podria dir que 20 mesos d'inhabilitació i 30.000 euros de multa a la mesa que va permetre les lleis del 6 i el 7-S no són res. I, certament, són tan poc que evidencien l'aberració que, pels mateixos fets, la presidenta Forcadell estigui complint 11 anys i mig de presó. Però ara són un món en un estat democràtic, ja que delaten l'escàndol que un poder judicial ideològicament fanatitzat passi al davant del legislatiu; és a dir, del poble. No oblidem que l'origen de les condemnes no és cap llei, sinó l'avís que es va treure de la màniga el TC, inèdit en democràcia, per prohibir un debat al Parlament sota l'amenaça del Codi Penal. I venen més casos per fets calcats, per a vergonya dels que s'han erigit en jutge i part. Una amnistia els pararia els peus.

zats passi al davant del legislatiu; és a dir, del poble. No oblidem que l'origen de les condemnes no és cap llei, sinó l'avís que es va treure de la màniga el TC, inèdit en democràcia, per prohibir un debat al Parlament sota l'amenaça del Codi Penal. I venen més casos per fets calcats, per a vergonya dels que s'han erigit en jutge i part. Una amnistia els pararia els peus.

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

Condemnats a
20 mesos d'inhabilitació especial
per a càrrec públic electe
de qualsevol àmbit
i multa de 30.000 euros

Lluís Corominas
Ex-vicepresident primer de la mesa (JxSí)

Lluís Guinó
Ex-vicepresident primer de la mesa (JxSí)

Anna Simó
Ex-secretària primera de la mesa (ERC)

Ramona Barrufet
Ex-secretària quarta de la mesa (JxSí)

Mireia Boya
Expresidenta del grup de la CUP

Absolta

Absolen Boya "conscients" que Gabriel està en rebel·lia

La sentència absol l'exdiputada Mireia Boya, llavors presidenta del grup parlamentari de la CUP. Però els magistrats assenyalen que el motiu no és pas que no hagi quedat acreditada la seva "intervenció conscient" en els fets, sinó que el problema és que no va ser inclosa en cap dels requeriments *ad hominem* o en funció del càrrec que desen-

volupava per part del Tribunal Constitucional. "Això ens fa dubtar que s'hi pogués sentir concernida", diu el text. Però, a més, i atès que no era membre de la mesa, els jutges consideren que tenia poca marge de maniobra per aturar la tramitació de la llei allà on era preceptiu, a la mesa del Parlament, i no pas al registre de documents en què

Boya va registrar les lleis que posteriorment anirien al ple. La sentència també admet que els magistrats són "conscients" que el que s'acabi decidint sobre Mireia Boya "podria tenir conseqüències respecte a altres processats que es trobaven en una situació similar i que per ara estan en rebel·lia i pendents de ser jutjats".

Finalment, un dels últims arguments emprats per la defensa i rebutjats pel TSJC fa referència a "l'absència d'efectes jurídics" de les resolucions parlamentàries que els acusats defensaven i que

qualificaven de "manifestacions o declaracions d'una voluntat política". Els jutges ho rebutgen al·legant que la resolució política suposa "un acte perfecte o definitiu, ja que constitueix una manifestació

acabada de la voluntat de la cambra", susceptible de produir efectes jurídics en alguns dels seus punts; en concret, en aquell en què es declarava "la sobirania del poble de Catalunya". ■

El Parlament emmordassat

ORIGEN • La condemna d'ahir neix en la suspensió d'una declaració política i una inèdita reforma 'ex professo' del TC
OBSESSIÓ • La mesa va ser perseguida tota la legislatura

Els llocs que ocupa la mesa, buits durant un dels molts recessos del ple del 6-S ■ A. PUIG

Òscar Palau
BARCELONA

La condemna coneguda ahir té l'origen en el que es va anomenar declaració de ruptura, una moció aprovada pel Parlament el 9 de novembre del 2015 en què afirmava la intenció, vista la victòria de l'independentisme el 27-S, d'iniciar un procés polític que acabés en la creació d'una república catalana, que havia de ser possible, entre altres punts, gràcies a un seguit de lleis de desconexió que es proposava començar a tramitar en el termini de 30 dies. Tot i ser un text merament polític i sense validesa jurídica, el TC —que ja havia obert la veda el desembre del 2014 anul·lant la declaració de sobirania emesa el gener del 2013— el va suspendre cautelarment tres dies després, dictant el deure d'"impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que suposés ignorar o eludir" la suspensió.

Tot i que la sentència definitiva que declarava el text inconstitucional no arribaria fins al desembre del 2015, amb l'excusa que suposaven el desenvolupament de la declaració de ruptura, l'oposició i el govern espanyol van emmordassar l'activitat parlamentària tota la legislatura i van impugnar per norma totes les iniciatives que anessin

en aquesta direcció. A partir d'aquí, així, la mesa, amb la presidenta Carme Forcadell al capdavant, rebria múltiples "incidents d'execució" per part del TC, que, segons la modificació de la llei que en regula el funcionament, *casualment*, aprovada pel PP aquell octubre, havia passat a ser un dels únics al món a encarregar-se de vetllar pel compliment de les seves pròpies sentències.

El primer avís ja va arribar al gener del 2016, per la creació d'una comissió parlamentària d'estudi sobre el procés constituent, i es repetiria al juliol quan les seves conclusions es van votar en el ple. A partir d'allí n'hi hauria un devesall: contra la mera acceptació a tràmit de propostes de resolució en el debat de política general, que parlaven d'organitzar un referèndum vinculant o del procés constituent; la disposició addicional 31a del projecte de pressupost del 2017, que dedicava una partida al referèndum; la tramitació de les lleis del referèndum i de transitorietat, que s'acabarien aprovant en els plens del 6 i 7 de setembre, i contra la proposta de resolució presentada el dia 7 per conformar una sindicatura electoral. Als condemnats, a més, se'ls imputa que signessin una primera declaració testimonial després del ple del 10-O, i l'acceptació a tràmit de la DUI del 27-O. ■

POLÍTICA **SENTÈNCIA DE LA MESA DEL PARLAMENT**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junts i ERC hi veuen una nova aberració jurídica

■ Artadi reclama consens per debatre al Parlament una llei d'amnistia i Vilalta recorda que ja s'estan recollint firmes

Emili Bella / Òscar Palau
BARCELONA

No per esperada els sembla menys escandalosa, la sentència contra els membres independentistes de la mesa del Parlament en l'anterior legislatura, a Junts per Catalunya i ERC, que ahir van qualificar de "barbaritat" i d'"aberració" jurídica la condemna a Lluís Corominas, Anna Simó, Lluís Guinó i Ramona Barrufet.

La portaveu de JxCat, Elsa Artadi, va recordar que tots quatre estaven "fent la seva feina", que era permetre un debat parlamentari. "S'hauria d'inhabilitar els jutges", va etzibar l'exconsellera. "És una vergonya del suposat estat de dret espanyol que haguem arribat a aquesta sentència", va denunciar.

ERC es va alegrar de l'absolució de l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, però va insistir que "l'única sentència" possible havia de ser l'absolució de tots els encausats, i que es demani perdó per la "persecució" i la "censura" al parlamentarisme català. "Estem davant d'una nova aberració democràtica, l'Estat només sap respondre als anhels de la ciutadania a còpia de repressió", denunciava la secretària general adjunta, Marta Vilalta. "El Parlament els molesta, sobretot quan l'independentisme és majoria, i això no es pot consentir de cap de les maneres", constatava.

Davant d'això, els republicans van insistir en l'autodeterminació i l'amnistia com a sortides de consens de la societat catala-

na. En aquest sentit, Vilalta no tancava la porta a la proposta que ha fet el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, que s'aprovi una llei d'amnistia al Parlament per dur-la després a la ratificació del Congrés, i assegurava que ho debatran per veure si pot generar les "majories necessàries". "Tot el que pugui ser útil per forçar el govern de l'Estat a fer possible l'amnistia serà benvingut", celebrava. Això sí, Vilalta recordava que ja hi ha en marxa una iniciativa de l'entitat Amnistia i Llibertat, a què donen suport, per tal d'entrar una petició popular al Congrés, que a més té la virtut de "fer participar la ciutadania" amb una recollida de signatures que pot fer més visible el suport popular a la demanda.

Les portaveus de Junts per Catalunya i ERC, Elsa Artadi i Marta Vilalta, respectivament ■ ACN

Igualment, Artadi va apel·lar al consens independentista per abordar la qüestió de l'amnistia i va avançar que en els pròxims dies es mantindran reunions per avaluar si hi ha temps de tramitar la llei al Parlament abans que es dissolgui la cambra. Artadi, però, va posar l'accent en la necessitat que hi hagi voluntat política al Congrés per aprovar-la.

D'altra banda, ERC no va donar per perdut encara que es pugui tornar a re-

unir la taula de diàleg malgrat que Catalunya estigui sense president, i assegurava que hi continuarà "treballant", tot i que ho deslliçava també de la negociació del pressupost de l'Estat. En aquest sentit, Vilalta va admetre que abans hi ha d'haver un acord en la delegació catalana sobre els passos que cal fer, i que la decisió de demanar formalment que es reuneixi l'òrgan ha de partir en tot cas del "consens del govern".

Tant Òmnium Cultural com l'Assemblea Nacional Catalana també van expressar la seva indignació per una condemna "no pròpia d'una democràcia avançada". "L'atac al parlamentarisme apuntala l'Estat d'excepcionalitat permanent. Davant l'al·lèrgia al debat democràtic i d'una altra sentència vergonyosa: més determinació, unitat i solidaritat! Amnistia ara", va piular Jordi Cuixart des de la premsa de Lledoners. ■

Cs i el PSC diuen que van incomplir la llei sabent-ho

■ Els seus portaveus recorden que ja van advertir que fer-ho tindria conseqüències

X.M.
BARCELONA

Ciutadans i el PSC defensen la condemna per desobediència als membres de la mesa del Parlament perquè van incomplir la llei sabent que ho feien, segons coincidien a dir ahir l'actual vicepresident segon de la mesa i diputat de Cs, Joan Garcia, i la viceprimera secretària socia-

lista, Eva Granados. "Incomplir les lleis i intentar liquidar el nostre marc de convivència té conseqüències. No poden dir que no els vam avisar", afirmava Garcia al seu compte de Twitter un cop feta pública la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Garcia també els acusava d'"ajudar a tramitar lleis il·legals per trencar Catalunya".

Per la seva banda, Granados va defensar que "la justícia va fer el seu camí" i que les condemnes d'inhabilitació són "les conseqüències d'incomplir les

Els vicepresidents de Cs i el PSC de la mesa actual parlant amb Torrent ■ JOSEP LOSADA

lleis". Després de l'executiva socialista dels dilluns, la dirigent del PSC també va voler recordar que els seus diputats a la mesa i a la junta de portaveus el 2017 "van intentar de totes totes que en aquella legislatura no es travessessin les

línees de la legalitat". Granados va desitjar que els fets del 2017 no es repetixin i que "mai més" cap dirigent polític català decideixi que "incomplir les lleis" és la manera de tirar endavant el seu projecte perquè la conseqüència,

conclou, "és un fracàs de tothom". Granados descartava una llei d'amnistia per als condemnats: "La situació que es va viure la tardor del 2017 va ser molt greu, i nosaltres considerem que no hi ha espai per a una llei d'amnistia." ■

La CUP veu la sentència part de la repressió

La CUP, per la seva banda, considera que la sentència del TSJC forma part de la "repressió" de l'Estat i de la "causa general contra l'independentisme", a més de considerar-la una sentència "clarament política" perquè els exmembres de la mesa del Parlament són condemnats, segons la formació, "per la presa de decisions per haver permès l'exercici del dret a l'autodeterminació o l'expressió de les idees". Tenint en compte aquesta posició, la formació anticapitalista fa una crida al conjunt de forces independentistes a respondre a les sentències fent efectiu "l'acord per l'autodeterminació, l'amnistia i els drets civils i polítics" per recuperar la iniciativa.

POLÍTICA SENTÈNCIA DE LA MESA DEL PARLAMENT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del Parlament, Roger Torrent (ERC), amb els membres de la mesa, en una intervenció del president Torra, el febrer passat ■ JOSEP LOSADA

La querrela de la fiscalia contra Torrent, al forn

■ La condemna del TSJC a la mesa anterior aplanar el nou cas per desobediència al TC contra el president del Parlament i tres membres de la mesa ■ Van permetre votar el dret d'autodeterminació i contra Felip VI

Mayte Piulachs
BARCELONA

La condemna del TSJC a l'anterior mesa del Parlament per desobediència al Tribunal Constitucional (TC) per haver admès a tràmit resolucions i "les lleis de desconexió" el 2017, feta pública ahir, referma la decisió de la Fiscalia Superior de Catalunya de presentar aviat una querrela contra l'actual president del Parlament, Roger Torrent (ERC); el vicepresident primer de la mesa, Josep Costa, i el secretari primer, Eusebi Campdepadrós, tots dos de JxCat, i contra la republicana Adriana Delgado, per haver admès dues resolucions, sobre el dret a l'autodeterminació i de reprova a Felip VI, desaprovaes pel TC, l'octubre i el novembre del 2019. És probable que els quatre polítics visquin el nou embat penal com a membres de les llistes d'Esquerra i Junts en les eleccions del 14-F.

El febrer passat, el Tribunal de Garanties apres-

Les dues votacions judicialitzades

El Tribunal Constitucional (TC), en un comunicat el febrer passat, va considerar que el Parlament, per haver permès una votació (sense efectes executius), va vulnerar l'ordre constitucional i estatutari i va actuar de "manera inequívoca per exercir el dret a l'autodeterminació", i que persegueix "continuar amb l'inconstitucional procés secessionista de Catalunya". Hi detallava que es van ignorar i eludir les seves resolucions com ara la sentència que va declarar inconstitucional i nul·la la resolució del 9 de novembre del 2015 al

sava la fiscalia a investigar el president i els membres de la mesa –i, si calia, a querrelar-s'hi–, advertits dues vegades (Delgado, una) per haver-lo desoït. L'estat d'alarma per la pandèmia i la suspensió de terminis ho va adormir tot. A més, la fiscalia catalana, que dirigeix Francisco Bañeres, volia esperar a conèixer la sentència del TSJC a la

Parlament "sobre l'inici del procés polític a Catalunya".

Abans, el 28 de gener, el TC ja va instar la fiscalia espanyola a exigir les "responsabilitats penals que puguin correspondre" al president Torrent per haver permès el 29 d'octubre del 2019 que el ple de la cambra tramités i aprovés un text en què es defensava el rei Felip VI i es defensava el dret a l'autodeterminació. També demanava la deducció de testimoni contra els membres de JxCat de la mesa, Josep Costa i Eusebi Campdepadrós.

La segona acció sota sos-

menta anterior per refermar la nova querrela, ja que considera que les accions són calcades: admetre a tràmit resolucions de grups, tot i la prohibició del TC. Fa setmanes que la fiscalia treballa en la querrela contra el president Torrent i els membres sobiranistes de la mesa i, quan tingui el vistiplau de la fiscal general de l'Estat,

denunciada pel TC al febrer, és que la mesa del Parlament va admetre a tràmit el 5 de novembre del 2019 una moció presentada per la CUP en què mostrava la voluntat del Parlament d'exercir de manera concreta el dret a l'autodeterminació. Aquí, el Constitucional hi va afegir perquè fos investigada la secretària quarta, Adriana Delgado (ERC).

D'altra banda, el TC revisarà la decisió del Suprem que va negar la immunitat al líder d'ERC, Oriol Junqueras, i poder sortir de la presó per accedir a l'acta d'eurodiputat.

la presentarà davant l'alt tribunal català.

El magistrat Carlos Ramos, ponent de la sentència del TSJC contra l'anterior mesa del Parlament, presidida per Carme Forcadell, condemnada a onze anys i mig de presó per sedició, sosté que la inviolabilitat parlamentària no ho permet tot, i reproduceix arguments del Su-

prem en la sentència contra els independentistes catalans, de la qual assegura Ramos que és "molt clarificadora". Hi indica: "L'acte parlamentari que s'aparta de la seva genuïna funcionalitat i es converteix en el vehicle per desobeir el que resol el Tribunal Constitucional no és un acte emparat pel dret, ni a recer de la prerrogativa d'invulnerabilitat."

Ramos també insisteix que "tampoc compromet l'autonomia parlamentària que el TC pugui requerir la mesa del Parlament perquè s'abstingui d'adoptar determinats acords". El TSJC hi afegeix que tots els acusats van rebre una notificació personal i van poder presentar recursos (com en el cas de Torrent), i que, si no haguessin admès a tràmit unes resolucions, cap grup podria demanar incloure-les en l'ordre del dia com va passar. El TSJC tampoc accepta l'eximent d'error de prohibició pel fet que els acusats sostenen que complien un mandat popular fruit de les eleccions del 2015. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Moció espectacle

Demà s'espera un espectacle al Congrés dels Diputats amb la moció de censura de Vox a Pedro Sánchez. Abascal no té cap possibilitat de destronar Sánchez de La Moncloa. És la moció que té menys suport de totes les que hi ha hagut en els últims quaranta anys. En l'espectacle debutarà com a teloner de mocions Ignasi Garriga, diputat al Congrés per Barcelona i candidat de Vox el 14-F al Parlament català. La moció servirà només per al soroll polític. Un soroll inoportú en un moment en què Espanya és al capdavant del nombre de contagis pel virus amb dades que certifiquen que és un dels països europeus més mal gestionats contra la pandèmia. Abascal, Garriga..., és a dir Vox, no tenen la solució i només aportaran crispació en un Congrés dels Diputats pràcticament buit presencialment a causa de la crisi sanitària. Els sondejos del CIS avisen que la ciutadania està molt cansada de la classe política i només cal que demà hàgim d'escoltar barabassades dins d'una moció de censura que no va enlloc. No és el moment ni cal cap espectacle en format moció de censura per al debat polític, que avui és més necessari que mai. Arriba més informació per les patronals que no pas per la política de com es distribuïran els fons europeus i arribarà més informació per la via judicial que no pas per la política sobre el futur dels presos polítics catalans. Avui mateix el Consell de Ministres podria indultar de manera immediata els polítics i llavors abordar la reforma del Codi Penal, l'amnistia i el que calgui... I tanmateix la conselleria de Justícia de la Generalitat –sense haver de desobeir– podria fer passes endavant perquè els polítics presos s'estiguin a casa seva. Demà, moció –espectacle al Congrés– amb tot el dret de Vox de presentar-la i amb tota l'obligació.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El fiscal vol 3 anys de presó per a dos regidors del PSC per l'1-0

■ Els acusa de coaccions per haver instat la direcció de dos hotels de Pineda de Mar a expulsar uns 500 agents de la policia espanyola l'endemà de les càrregues ■ El cap de la policia local, també

Mayte Piulachs
BARCELONA

Tres anys de presó i tres més d'inhabilitació per exercir càrrec públic per un delictes de coaccions amb l'agreujant de prevalença de caràcter públic. És la condemna que sol·licita el fiscal coordinador del Servei de Delictes d'Odi i Discriminació, Miguel Ángel Aguilar, per a la llavors primera tinenta d'alcalde de Pineda de Mar, la socialista Carme Aragonès; el segon tinent d'alcalde i responsable d'Urbanisme, Jordi Masnou –també del PSC i l'únic que continua al consistori, ara com a tercer tinent d'alcalde–, i el cap de la policia local de Pineda, Carles Santacreu, per haver “exigit” a la direcció d'una cadena hotelera “l'expulsió” d'uns 500 agents de la policia espanyola que tenia als hotels Checkin Pineda i Checkin Montpalau, l'endemà del referèndum i les càrregues policials de l'1-0.

Agents de la policia espanyola marxen d'un hotel de Pineda de Mar, protegits pels Mossos, el 5 d'octubre del 2017 ■ T. MÁRQUEZ

Tan bon punt es va conèixer ahir l'escrit d'acusació de la fiscalia, l'Ajuntament de Pineda de Mar va emetre un comunicat en què sol·licita que es respecti la presumpció d'innocència dels tres acusats. Hi

afegeix que tots tres van actuar amb la voluntat de “millorar la situació de tensió ciutadana que es vivia els primers dies d'octubre al municipi”, segons l'ACN. La cadena no reclama res. En el seu escrit d'acusa-

ció, el fiscal Aguilar exposa que la nit del 2 d'octubre del 2017, Aragonès, Masnou i Santacreu –que no anava d'uniforme, però es va presentar com a cap policial–, de “manera irregular, perquè no havien de-

manat cita prèvia”, van anar a l'hotel Checkin Montpalau i van “comminar” el director a “expulsar els funcionaris de la policia”. El director els va indicar que no podia, ja que tenien la reserva fins al 5

d'octubre i, veient la seva insistència, va trucar al gerent de la cadena per parlar amb els polítics. Segons el fiscal, el regidor d'Urbanisme, “amb to desafiant”, li va ordenar “treure aquests clients sí o sí” i, en vista de l'oposició del gerent, “a crits i enfadat li va dir que li tancaria l'hotel durant cinc anys”. Finalment, el gerent va cedir i va informar la policia espanyola de l'amenaça. Una part dels agents van marxar el 5 d'octubre, com fixava el contracte.

El fiscal també els retreu que, ja de matinada, Aragonès va fer declaracions en una televisió i, davant 800 veïns concentrats, va assegurar que l'Ajuntament i la cadena hotelera havien “acordat” la marxa dels agents. Per contra, el fiscal demana l'arxivament de la causa contra Sílvia Biosca –llavors tercera tinenta d'alcalde–, ja que no queda “prou” acreditat que cometés un delictes de falsedat en document públic per haver simulat un comunicat de premsa conjunt amb la cadena. D'altra banda, la llavors regidora d'ERC a l'oposició Mònica Palacín també va ser acusada perquè va anar a l'hotel amb els regidors socialistes. Com que va ser elegida diputada al Parlament i tenia la condició d'aforada, el seu cas va ser derivat al TSJC, que va descartar que intervingués en els fets i el va arxivar. ■

“Hem estat els grans oblidats de l'1-0”

SÍNDICS • Acte de suport de la Fundació Llibreria Les Voltes de Girona als membres que van formar l'òrgan electoral del referèndum **ESCARMENT** • El judici serà el 4 i 5 de novembre i se'ls demana penes de dos anys i nou mesos de presó

Gemma Busquets Ros
GIRONA

L'advocada i síndica de l'1-0 Marta Alsina va recordar ahir que havien estat els grans oblidats de la repressió de l'1-0: “El referèndum no era cap delictes, i nosaltres, acadèmics, advocats, havíem estat designats pel Parlament per assessorar en aquest procés.” Alsina ho denunciava ahir al plató de TV Girona en l'acte de suport als síndics que la Fundació Llibreria Les Voltes de Girona va organitzar. Inicialment previst presencialment a la plaça del Vi, amb les restriccions imposades, i amb la voluntat de mantenir-lo, es va optar per la retransmissió

del debat, moderat pel director de la revista *Esguard*, Germà Capdevila.

La fiscalia acusa els cinc síndics de l'1-0, Jordi Matas, Tània Verge, Marc Marsal, Josep Pagès i Marta Alsina, de desobediència i usurpació de funcions i demana per a ells dos anys i nou mesos de presó. Tres anys després, el judici està previst per als dies 4 i 5 de novembre, tal com va explicar Alsina, que va considerar una “desproporció absoluta” les penes que demana la fiscalia amb la voluntat “d'atemorir”. El síndic de l'1-0 Josep Pagès, professor de dret constitucional a la UAB, va insistir en el paper “vergonyós” i “actitud inquisitorial” d'una fiscalia que

Benet Salellas, Josep Pagès, Germà Capdevila, Marta Alsina i Joan Matamala, ahir a l'exterior de TV Girona ■ QUIM PUIG

busca “l'escarment”.

L'advocat Benet Salellas va reconèixer que el cas dels síndics no ha tingut prou visibilitat i, en relació amb la “causa general sobre l'independentisme”, va recordar que “és un partit que té dues parts: la primera es juga aquí i la segona, a fora”. Pagès va posar èmfasi en els *tempos*, indicadors de la politització d'un judici sobre uns fets que es remunten al setembre del 2017: “Aquest judici es farà després del judici als líders del procés al Suprem, del judici al major Trapero i del de la mesa del Parlament, quan els nostres fets eren més senzills i anteriors. Els *tempos* diuen molt. I diuen que forma part d'una causa general i d'un judici polític.” ■